

Pindaplant

Het plantje dat zijn kop in het zand steekt!

Veel mensen denken dat pinda's noten zijn, maar dat is niet zo. Pindaplanten zijn dus ook geen notenbomen, maar plantjes van ongeveer 30 centimeter groot.

Pinda's groeien aan deze plantjes in een langwerpige schil, die we ook wel peul noemen. Daarom noemen we pinda's peulvruchten, net zoals erwten of bonen. Een pinda ziet er niet uit als erwt en smaakt ook heel anders, maar ze groeien wel op dezelfde manier.

Kiemplantje

Pinda's zijn dan geen noten, ze zijn wél zaden van de pindaplant. Als je dus een pinda in de grond stopt, kan er uit die pinda weer een nieuwe plant groeien. Als uit een zaadje een plantje begint te groeien dan noemen we dat kiemen. Als je een pinda openbreekt, kun je het begin van dat plantje al zien zitten. Dit noemen we dan ook het kiemplantje.

De twee pindahelften zijn voedsel voor het kiemplantje. Dit voedsel heeft 'ie nodig tot het zelf met wortels voedsel uit de grond kan halen. Het kleine kiemplantje 'eet' dus eigenlijk de pinda op om te kunnen groeien.

Gunstige kiemomstandigheden

Zaadjes kiemen alleen als ze voldoende ruimte, licht en water hebben en als er een goede temperatuur heerst. Pinda's houden van warme temperaturen en veel vocht. De pindaplant groeit in alle landen waar een tropisch of subtropisch klimaat heerst.

In Nederland en veel andere Europese landen groeit de pindaplant dus niet, omdat het hier te koud is.

Landen waar veel pinda's groeien en die ze dus aan het buitenland verkopen zijn: India, Senegal, Malawi, Zuid-Afrika, Soedan, Noord-Amerika, Brazilië, Nigeria en China.

Landen waar de meeste pinda's gekocht worden, zijn: Frankrijk, Engeland, Duitsland en Nederland.

Van bloem tot zaad

De pindaplant krijgt gele bloemen. Deze bloemen bloeien maar 12 uur.

Als de bloemen binnen die 12 uur bevrucht zijn, groeit er na enkele dagen een steel van zo'n 16 centimeter uit de verwelkte bloem. Deze steel noemen we 'gynofoor'. De gynofoor heeft aan het uiteinde een harde punt die naar beneden groeit. Deze punt 'boort' zichzelf zo'n 4 tot 7 centimeter de grond in. Ondergronds groeien aan de uiteinden van deze stelen de pinda's.

Een pindaplant heeft meerdere bloemen en na bevruchting dus ook meerdere gynoforen. Aan één gynofoor groeien 2 of 3 pindapeulen. In die peulen zitten 1, 2 of soms 3 pinda's.

Zodra de plant bovengronds af begint te sterven, zijn de pinda's ondergronds rijp. Bij het oogsten halen pindatelers dan ook de hele plant, inclusief de wortels, uit de grond. Daarna halen ze de peulen van de planten. Van zaaien tot oogsten duurt ongeveer 4 tot 5 maanden.

Een pindaplant is eenjarig. Dat betekent dat ze maar één keer vruchten opleveren, zo'n 40 pindadoppen per plant.

Geschiedenis van de pinda

We weten niet meer waar pinda's precies vandaan zijn gekomen. We denken dat ze voor het eerst in Brazilië of Peru gevonden zijn. Pioniers en missionarissen brachten ze vanuit Zuid-Amerika naar Afrika. Pinda's werden in de tijd van de slavernij gebruikt als voedsel voor slaven op slavenschepen. Zo zijn ze vanuit Afrika ook naar Noord-Amerika gebracht.

